

ἐπ' ἐμέ, οὗ εἰνεκεν ἔχρισέ με »· καὶ διὰ τοῦτό φησιν· «Ἐχρισέ σε δὲ Θεός,
δὲ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου »· νόει οὖν τὸν
χρισθέντα, ὅμολόγει τὸν χρίσαντα, καὶ προσκύνει τὸν ναὸν διὰ τὸν ἐν αὐτῷ
κατοικοῦντα.

Κύρ. Ἐγώ ἐκ Πνεύματος ἄγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου ἔνα Γιὸν ἐκ
δύο ὅμοιογῷ τὸν ἔνα εἰς δύο οὐ διαιρῶ.

HYMNUS ACATHISTUS¹

Τροπάριον

PG 92, 1335 Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ 2079
σπουδῇ ἐπέστη δὲ ἀσώματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει
τοὺς οὐρανοὺς χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· δὲν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ
σου λαβόντα δούλου μορφὴν ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐ-

*me, propter quod unxit me.² Ideoque dixit: Unxit te Deus, Deus tuus,
oleo laetitiae prae consortibus tuis.³ Intellige ergo unctum, confitere
ungentem, adora templum propter eum qui in ipso habitat.*

Cyr. Ego ex sancto Spiritu et Maria Virgine unum Filium ex
duobus confiteor. Unum in duos non divido.

Troparion

PG 92, 1336 Iussum arcana mente complexus incorporeus Gabriel, Iosephi 2079
domum festinanter ingressus est dicens Virgini nuptiarum nesciae:
Qui coelos inclinavit descensu citra mutationem totus in te recipi-
tur: quem ergo quidem videns in utero tuo servi formam accepisse,
prae admiratione ad te clamo:

Ave, sponsa innupta.

Contacium

Tibi ego invictae Imperatrici acceptos triumphos, tibi gratiarum

¹ Viri docti attribuunt hunc nobilem Hymnum *Sergio vel Germano Constantinopolitanis*, nec non *Georgio Pisidae*. Attributio vere *S. Romano* videtur non-nullis probabilis; quaestio tamen, ad hodiernum diem, sub iudice manet, et Hymnus attribuitur *Anonymo* cuidam saec. vi (cf. Cay II, 209-210; Al 570. Cf. etiam RPhTh 547; Ti 327).

² Isa. LXI, 1; Le. IV, 18.

³ Ps. XLIV, 8.

χαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι·
Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΟΙΚΟΙ

- 2080** Ὡν εἰς ἀνάγνωσιν ἴσταται· οἱ αὐτοὶ δὲ οἶκοι εἰσὶ κατὰ ἀλφάβητον, ἤγουν ^{PG} _{92, 1336}
κδ', καὶ λέγονται παρὰ τοῦ Ἱερέως.

"Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε·
καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ * σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο,
καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει.

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὄψος δυσανάθατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.

Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὁφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφανῶν τὸν "Ηλιον.

actiones refiero, o Deipara, a calamitatibus liberata civitas tua: sed
tu qua polles virtute insuperabili ab omni me periculorum genere
libera; ut clamem ad te:

Ave, sponsa innupta.

ACATHISTI OECI

- 2080** *Qui stando leguntur: Oeci vero ipsi sunt in ordine alphabetico, scilicet ^{PG} _{92, 1335}
XXIV, et dicuntur a sacerdote.*

Archangelus e coelo missus est, qui diceret Dei Matri, Ave: te
vero, Domine, contemplans assumentem, * corpus sua cum incorpo-
rea voce obstupuit, et stetit ad ipsam clamans talia:
^{*1338}

Ave, per quam splendebit laetitia.

Ave, per quam deficiet maledictum.

Ave, lapsi Adae revocatio.

Ave, lacrymarum Evae redemptio.

Ave, humanis cogitationibus inaccessa altitudo.

Ave, ipsis angelorum oculis invisibilis profunditas.

Ave, quoniam Regis es thronus.

Ave, quoniam portantem omnia portas.

Ave, stella, quae Solem profers.

Χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.
 Χαῖρε, δι’ ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις.
 Χαῖρε, δι’ ἣς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
 Χαῖρε, δι’ ἣς προσκυνεῖται ὁ Πλάστης.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

^{PG}
^{92, 1337} Βλέπουσα ἡ ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαδριὴλ θαρσαλέως· Τὸ²⁰⁸¹
παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου
γάρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κράζων.
'Αλληλούϊα;

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λει-
τουργοῦντα· 'Εκ λαγόνων ἀγνῶν οὐδὲν πῶς ἔστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι.
Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόρῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·
Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις.
Χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.
Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον.
Χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.
Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι’ ἣς κατέδη ὁ Θεός.
Χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
Χαῖρε, τὸ τῶν ἀγρέλων πολυθρύλλητον θαῦμα.

Ave, divinae incarnationis uterus.
 Ave, per quam renovatur creatura.
 Ave, per quam fit infans Creator.
 Ave, per quam Factor adoratur.
 Ave, sponsa innupta.

^{PG}
^{92, 1338} Se totam videns in puritate sancta Virgo, fidenter dixit Gabrieli;²⁰⁸¹
Admiranda vox tua meo animo perceptu difficilis videtur: ecquem
enim conceptionis sine semine fetum narras, dicens:
Alleluia?

Arcanae rei notitiam habere quaerens Virgo, ad ministrum clama-
vit: E puris visceribus, age, dic mihi, quinam fieri potest, ut na-
scatur filius? Cui ille, quamvis in timore, clamans dixit ita:

Ave, consilii ineffabilis mystis.
 Ave, eorum, quae sunt reticenda, fides.
 Ave, miraculorum Christi exordium.
 Ave, dogmatum ipsius principium.
 Ave, scala coelestis, per quam Deus descendit.
 Ave, pons terrigenas ad coelum deportans.
 Ave, multum insignis angelorum admiratio.

Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.
 Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρόρήτως γεννήσασα.
 Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.
 Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν.
 Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

2082 Δύναμις τοῦ Ὅψιστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ.^{PG 92, 1337}
 καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἥδυν ἀπασι, τοῖς θέλουσι
 θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ φάλλειν οὕτως.
 Ἀλληλούϊα.

"Ἐχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισά-
 βετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνούν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε, καὶ
 ἀλμασιν, ὡς ἄσμασιν ἐδόξα πρὸς Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα.
 Χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.
 Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον.
 Χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.
 Χαῖρε, ἀρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν.
 * Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηγίαν ἴλασμῶν.

*1340

Ave, multum luctuosa daemonum clades.
 Ave, quae lueem ineffabiliter genuisti.
 Ave, quae neminem de modo docuisti.
 Ave, quae sapientum cognitionem transcendis.
 Ave, quae fidelium mentes illuminas.
 Ave, sponsa innupta.

2082 Virtus Altissimi tune obumbravit ei, quae tori erat nescia, ut ^{PG 92, 1338} conciperet, et eius fecundum uterum, tamquam agrum deliciosum ostendit omnibus qui metere volunt salutem, dum psallunt ita:
 Alleluia.

Ferens uterum Virgo, quo Deum exceperat, festinavit ad Elisabeth, cuius infans salutationem illius statim agnoscens gavisus est, et saltibus, quasi cantibus clamavit ad Deiparam:

Ave, germinis immarcescibilis palmes.
 Ave, fructus incorrupti possessio.
 Ave, quae benignum humani generis colis cultorem.
 Ave, quae vitae nostrae generas satorem.
 Ave, terra, quae miserationum fecunditatē germinas.
 * Ave, mensa, quae propitiationum affluentiam gestas.

*1339

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις.
 Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.
 Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα.
 Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα.
 Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θητοὺς εὐδοκία.
 Χαῖρε, θητῶν πρὸς Θεὸν παρόντα.
 Χαῖρε, νύμφῃ ἀνύμφευτε.

PG 92, 1340 Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων δὲ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη. 2083
 πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψύγαμον ὑπονοῶν, ἀμεμπτε· μαθὼν δέ
 σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἀγίου, ἔφη·
 'Αλληλούϊα.

"Ηκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ
 παρουσίαν· καὶ δραμόντες, ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον, ὡς ἀμνὸν ἀμω-
 μον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος μήτηρ.
 Χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.
 Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.
 Χαῖρε, παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Ave, quoniam facis efflorere pratum deliciarum.
 Ave, quoniam praeparas portum animarum.
 Ave, acceptum orationis thymiana.
 Ave, totius orbis propitiatio.
 Ave, Dei benevolentia erga mortales.
 Ave, mortalium ad Deum fiducia.
 Ave, sponsa innupta.

PG 92, 1339 Intus habens ancipitum cogitationum tumultum, turbatus est 2083
 castus Ioseph in te nuptiarum expertem, et furtinubam est suspicatus, o innocens: at vero edoctus tuam de Spiritu sancto conceptionem, dixit:
 Alleluia.

Audierunt pastores angelos collaudantes Christi praesentiam in carne; et postquam tamquam ad Pastorem cucurrerunt, ipsum, ut agnum immaculatum, in sinu Mariae enutritum intuentur; quam hymnis celebrantes dixerunt:

Ave, Agni et Pastoris mater.
 Ave, rationalium ovium ovile.
 Ave, hostium invisibilium propulsatio.
 Ave, ianuarum paradisi reseratio.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλονται τῇ γῇ.
 Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.
 Χαῖρε, τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.
 Χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.
 Χαῖρε, στερβόν τῆς πίστεως ἔρεισμα.
 Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.
 Χαῖρε, δὶ’ ἣς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης.
 Χαῖρε, δὶ’ ἣς ἐνεδύθημεν δόξαν.
 Χαῖρε, νῦμφῃ ἀνύμφευτε.

2084 Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἴγλη^{PG 92, 1340} καὶ ως λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δὶ’ αὐτοῦ ἡρεύνων κραταὶ δὲ "Ανακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἀφθαστὸν, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·
 'Αλληλούϊα.

"Ιδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαθε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ.
 Χαῖρε, αὔγῃ μαστικῆς ἡμέρας.

Ave, quoniam coelestia laetantur eum terra.
 Ave, quoniam terrestria exsultant eum coelis.
 Ave, apostolorum os disertissimum.
 Ave, martyrum fortitudo invincibilis.
 Ave, firmum fidei fundamentum.
 Ave, splendidum gratiae documentum.
 Ave, per quam spoliatus est infernus.
 Ave, per quam induiti sumus gloria.
 Ave, sponsa innupta.

2084 Stellae fulgorem secuti sunt Magi, quam viderant cursu suo tendentem ad Deum; eaque tanquam lucerna muniti, potentem inquirerant regem; et quem assequi nemo potest, assecuti, gavisi sunt, ad ipsum clamantes:

Alleuia.

In manibus Virginis cum viderunt Chaldaeи, qui manu formavit homines, ipsumque Dominum esse sentientes, quamvis servi formam accepisset, studuerunt muneribus colere, et inclamare Benedictae:

Ave, stellae inocciduae mater.
 Ave, splendor mystici diei.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα.
 Χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.
 Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.
 Χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.
 Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας.
 Χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυμομένη τῶν ἔργων.
 Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα.
 Χαῖρε, φλοιὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
 Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης.
 * Χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

•1341

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἀπασιν· ἀφέντες τὸν Ἡρώδην, ὃς λυράδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·
 Ἀλληλούϊα.

PG
92, 1341

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ
 σκότος· τὰ γάρ εἴδωλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἴσχυν πέπτω-
 νεν· οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες ἔβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·
 Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων.

2085

Ave, quae deceptionis fornacem extinxisti.
 Ave, quae Trinitatis arcana addiscentes illuminas.
 Ave, quae inhumanum tyrannum e principatu deieci.
 Ave, quae Christum esse misericordem Dominum ostendisti.
 Ave, quae a barbara superstitione redimis.
 Ave, quae ab operum coeno eximis.
 Ave, quae fecisti cessare ignis adorationem.
 Ave, quae a flamma passionum eruis.
 Ave, fidelium temperantiae gubernatrix.
 * Ave, generationum omnium laetitia.
 Ave, sponsa innupta.

•1342

Deiferi praecones effecti Magi, reversi sunt Babylonem; tuoque
 oraculo obsecuti, te Christum annuntiarunt omnibus populis, relicto
 Herode, tanquam deliro, qui non novit psallere:
 Alleluia.

PG
92, 1342

Veritatis splendore in Aegyptum immisso, mendacii tenebras inde
 expulisti: huius enim regionis idola, cum tuam, Salvator, virtutem
 ferre non possent, ceciderunt: qui vero ab his liberati sunt ad Deipa-
 ram clamabant:
 Ave, hominum erectio.

2085

Χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.
 Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα.
 Χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.
 Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν.
 Χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.
 Χαῖρε, πύρινε στύλε δόδηγῶν τοὺς ἐν σκότει.
 Χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.
 Χαῖρε, τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε.
 Χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.
 Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.
 Χαῖρε, ἐξ ἣς ῥέει μέλι καὶ γάλα.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος,
 ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ
 ἔξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

'Αλληλοΐα.

- 2086** Νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ Κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ^{PG 92, 1341}
 ἔξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον,
 ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·

Ave, daemonum subversio.
 Ave, quae fraudis errorem conculcasti.
 Ave, quae idolorum fallaciam redarguisti.
 Ave, mare, quod intellectualem Pharaonem demersisti.
 Ave, petra, quae sitientes vitam potasti.
 Ave, ignea columna, quae degentes in tenebris dirigis.
 Ave, mundi umbraculum nube longius se extendens.
 Ave, esca mannae succedanea.
 Ave, sanctarum deliciarum ministra.
 Ave, terra promissionis.
 Ave, ex qua fluit mel et lac.
 Ave, sponsa innupta.

Transmigraturo Simeoni e praesenti fallaci saeculo, traditus
 ei fuisti, velut infans; sed agnitus es ab hoc etiam Deus perfectus;
 quapropter admiratus est tuam ineffabilem sapientiam, exclamans:
 Alleluia.

- 2086** Cum seipsum nobis ille, a quo sumus facti, manifestavit Creator, ^{PG 92, 1342}
 novum ostendit genus creaturae: ex ventre enim germinavit sine
 semine, ipsumque ventrem reliquit, sicuti erat, incorruptum; ut
 nos miraculum videntes laudemus ipsam Virginem clamantes:

Χαῖρε, τὸ ἀνθος τῆς ἀφθαρσίας.
 Χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.
 Χαῖρε, τῆς ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.
 Χαῖρε, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.
 Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί.
 Χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὃν οὗ σκέπονται πολλοί.
 Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὄδηγὸν πλανωμένοις.
 Χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.
 Χαῖρε, κριτοῦ δικαίου δυσώπησις.
 Χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.
 Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παφρήσίας.
 Χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσσα.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εένον τόκον ἰδόντες ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανοὺς μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὄψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας:
 Ἀλληλούϊα.

*1344 * "Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἀνω οὐδὲ δλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος

Ave, flos incorruptibilitatis.
 Ave, corona continentiae.
 Ave, quae typum resurrectionis praemonstras.
 Ave, quae angelorum vitam repraesentas.
 Ave, arbor splendido fructu dives, quo fideles nutriuntur.
 Ave, lignum, cuius grata foliorum umbra proteguntur multi.
 Ave, quae gestas in utero ducem errantibus.
 Ave, quae gignis redemptorem captivis.
 Ave, iusti iudicis exoratio.
 Ave, multorum peccantium indulgentia.
 Ave, stola eorum qui nudi sunt fiducia.
 Ave, amor omne desiderium superans.
 Ave, sponsa innupta.

Peregrinum intuentes partum peregrinemur a mundo, mentem in coelum transferentes: ob id enim excelsus Deus humilis homo in terra apparuit, volens in altum trahere clamantes ad se:

Alleluia.

*1343 * Totum erat in inferioribus, et a superis neutiquam aberat in-

Λόγος· συγκατάβασις γάρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπική γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα.

Χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίδιολον ἄκουσμα.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίδιολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουδίμ.

Χαῖρε, ὡς τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα.

Χαῖρε, ὡς παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐλύθη παράβασις.

Χαῖρε, δι' ἣς ἡνοίχθη παράδεισος.

Χαῖρε, ὡς κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας.

Χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γάρ, ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἀνθρωπὸν, ἥμεν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούία.

circumscriptum Verbum; descensio enim divina, non vero transmissio localis fuit etiam partus Virginis afflatae Deo, quae haec audit:

Ave, incomprehensibilis Dei comprehensio.

Ave, mysterii venerandi ianua.

Ave, infidelium dubia auditio.

Ave, fidelium indubia gloriatio.

Ave, currus sanctissimus eius, qui sedet super Cherubim.

Ave, domicilium praestantissimum eius, qui est super Seraphim.

Ave, quae contraria in unum conciliasti.

Ave, quae virginitatem et partum coniunxisti.

Ave, per quam soluta est prævaricatio.

Ave, per quam apertus est paradisus.

Ave, clavis regni Christi.

Ave, spes aeternorum bonorum.

Ave, sponsa innupta.

Universa angelorum natura magnum tuae incarnationis opus demirata est; inaccessibilem enim, ut Deum, omnibus accessibilem, ut hominem, videbat; conversatum quidem nobiscum, et audientem ab omnibus hoc modo:

Alleluia.

^{PG}
92, 1344 'Ρήτορας πολυφθόγγους, ως ἵχθυας ἀφώνους, δρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· 2087
ἀποροῦσι γάρ λέγειν τὸ πῶς, καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς
δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.
Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα.
Χαῖρε, τεκνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.
Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητικοί.
Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηται.
Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα.
Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαργήνας πληροῦσα.
Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἔξέλκουσα.
Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
Χαῖρε, ὄλκας τῶν θελόντων σωθῆναι.
Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.
Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγ-

^{PG}
92, 1343 Rhetores eloquentissimos, quasi mutos pisces esse circa te vi- 2087
demus, o Deipara: non enim satis sunt explicare, quomodo et virgo
permanes, et parere potueris: at nos mysterium admirati fideliter
clamamus:

Ave, sapientiae Dei receptaculum.
Ave, providentiae ipsius promptuarium.
Ave, quae philosophos ostendis insipientes.
Ave, quae eloquentiae magistros eloquentia destitutos redarguis.
Ave, quoniam callidi perserutatores desipuerunt.
Ave, quoniam fabularum auctores emarcuerunt.
Ave, quae Atheniensium ambages dissolvis.
Ave, quae piscatorum sagenas imples.
Ave, quae a profundo ignorantiae extrahis.
Ave, quae multos in scientia illuminas.
Ave, navis servari cupientium.
Ave, portus in hac vita navigantium.
Ave, sponsa innupta.

Volens rerum omnium Conditor mundum servare, in hunc ipsum
sponte descendit, et cum, quatenus Deus est, pastor esset, propter

γελτος ἥλθε, καὶ ποιμὴν ὑπάρχων, ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπος· ὁμοίω γάρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει.
’Αλληλούϊα.

- 2088 Τεῖχος εἰς τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε Ποιητής, ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὴ νοητῆς ἀναπλάσεως.

* Χαῖρε, χορηγὴ θεῖκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γάρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς.

Χαῖρε, σὺ γάρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα.

Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

Χαῖρε, πιστοὺς Κυρίων ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

Χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, νύμφῃ ἀνύμφευτε.

PG
92, 1344

*1345

nos apparuit nobiscum homo: similitudine enim nostra ad se vocata,
ut Deus audit:

Alleluia.

- 2088 Virginum et omnium ad te configuentium murus es, Virgo Dei-
para; Factor enim coeli et terrae in utero tuo commoratus ad hoc
te instruxit, o immaculata, docuitque omnes salutare:

Ave, columna virginitatis.

Ave, porta salutis.

Ave, auxtrix spiritalis reformationis.

* Ave, divinae bonitatis ministra.

*1346

Ave, tu enim turpiter conceptos regenerasti.

Ave, tu enim mente captos ad mentem revocasti.

Ave, quae mentium corruptorem depressisti.

Ave, quae puritatis satorem peperisti.

Ave, thalamus incontaminati connubii.

Ave, quae fideles aptas Domino.

Ave, speciosa Virgo virginum altrix.

Ave, sanctarum animarum pronuba.

Ave, sponsa innupta.

PG
92, 1343

"Γύμνος ἄπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἵσαρίθμους γάρ τῇ ψάμμῳ ὥδας ἀν προσφέρομέν σοι, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν δέξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοι βοῶσιν·

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν δρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γάρ ἄνθον ἀπτουσα φῶς ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἀπαντας· αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου.

Χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἔθχρους καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.

Χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν.

Χαῖρε, κρατήρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

Hymnus omnis, qui multarum miserationum tuarum magnitudinem complecti velit, minor est, et deficit: quamvis enim arenae aequalia tibi offeramus cantica, o Rex sancte, nihil dignum iis peragimus, quae dedisti nobis clamantibus ad te:

Alleluia.

Vivæ lucis lampadem, quae degentibus in tenebris apparuit, intuemur sanctam Virginem: immateriale enim lumen accendens ad divinam cognitionem omnes adducit ipsa, quae suo splendore mentem illuminat, et clamore nostro sic honoratur:

Ave, radius solis intellectualis.

Ave, iubar lucis inoceiduae.

Ave, fulgor animas illustrans.

Ave, ut tonitru hostes consternans.

Ave, quoniam splendorem emittis multiplicem.

Ave, quoniam flumen effundis multifluum.

Ave, quae piscinae refers imaginem.

Ave, quae sordes tollis peccati.

Ave, pelvis abluens conscientiam.

Ave, crater miscens exultationem.

Ave, bonus odor suavitatis Christi.

Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, νῦμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ φλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούία.

2089 Ψάλλοντές σου τὸν τόκον ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεο- PG 92, 1345

τόκος ἐν τῇ σῇ γάρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγία-

σεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοῶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.

Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ὀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐγείρονται τρόπαια.

Ave, vita mystici convivii.

Ave, sponsa innupta.

Gratiam cum decrevisset de antiquis debitibus facere ille, qui omnium debita solvit, per seipsum ad eos commigravit, qui ab eius gratia discesserant; scissoque chirographo a cunctis sic audit:

Alleluia.

2089 Omnes, qui tuum canimus partum, te velut animatum templum PG 92, 1346
laudamus, o Deipara; cum enim in tuo ventre habitasset, qui omnia manu continet Dominus, te sanctificavit, glorificavit, docuitque omnes ad te clamare:

Ave, tabernaculum Dei et Verbi.

Ave, sancta sanctis maior.

Ave, area Spiritu deaurata.

Ave, thesaurus vitae inexhaustus.

Ave, pretiosum piorum regum diadema.

Ave, religiosorum sacerdotum augusta gloriatio.

Ave, Ecclesiae turris inconcussa.

Ave, regni murus inexpugnabilis.

Ave, per quam excitantur tropaea.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
 Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία.
 Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.
 Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

*1348 *Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων ἀγίων ἀγιάτατον Λόγον,
 δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἀπαντας, καὶ τῆς
 μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τούς σοι βοῶντας
 Ἀλληλούϊα.

IN S. CRUCEM

Com¹
224 [...] Ἐπήγαγε δὲ καὶ ὁ προφητευθεὶς σήμερον λόγος τὴν μνήμην τοῦ σταυ-
 ροῦ, καὶ τὴν ῥίζαν. Πίζαν δὲ ποίαν ὄμολογεῖ τοῦ σταυροῦ; Τὴν παρθε-
 νίαν· ἥγουν, τὴν τὸν παθόντα τεκοῦσαν παρθένον· τεκοῦσαν οὐ νόμῳ φύσεως,
 ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τεχνίτου τῆς φύσεως.

Μὴ οὖν ἀπαίτει ἐπὶ τῆς παρθένου τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἀπαιτηθήσῃ καὶ σὺ
 ἐπὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν γυναικα. Ἐὰν γάρ λέγης· πῶς ἐγέννησεν ἡ παρθένος
 ἀνεύ ἀνδρός; ἐρῶ σοι κἀγώ· πῶς ἡ Εὔα προῆλθεν ἐκ τοῦ Ἀδάμ ἀνεύ γυ-
 ναικός; [...]

Ave, per quam concidunt hostes.
 Ave, corporis mei medela.
 Ave, animae meae salus.
 Ave, sponsa innupta.

*1347 *O cunctis laudibus honoranda Mater, quae sanctorum omnium
 sanctissimum Verbum peperisti, praesenti oblatione suscepta, ab omni
 calamitate cunctos libera, et a futuro redime supplicio ad te clama-
 mantes:

Alleluia.

Com¹
224 [...] Sermo hodie ex Propheta depromptus, Crucis memoriam, ra-
 dicemque adiecit. Quam vero Crucis profitetur radicem? Nempe vir-
 ginitatem; id est Virginem eum enixam, qui sustinuit Crucem; quae
 non lege naturae, sed eius artificis pepererit, atque virtute.

Noli ergo in Virgine virum exigere; nam abs te quoque in Adamo
 exigeret foemina. Siquidem enim dicas: «Qua vero ratione genuit Virgo
 sine viro» quaeram ex te et ego, quomodo Eva sine foemina processit
 ex Adamo? Quid autem necesse ut corpori corpus componamus? [...]

¹ Com = F. COMBEFIS, S. Io, Chrysostomi *De educandis liberis liber aureus*, Parisiis, 1656.

«L'homélie, citée par Jean Damascène sous le nom de Sévérien, lui a été restituée»: RPhTh 551; cf. BHG III, app. I, n. 13.